

[Formanden]

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag om motiveret dagsorden indgå i de videre forhandlinger.

Kjeld Olesen (S):

Udenrigsministeren skal ikke have utak for sin redegørelse. Dermed er ikke sagt, at jeg finder den så politisk fyldestgørende, at jeg kan udtrykke en ubetinget tak.

Ministerens redegørelses fortjeneste ligger i, at den på udmærket måde giver et billede af situationen i Centralamerika og Det caraimiske Hav. Jeg anerkender ministerens sociale indignation over forholdene, over undertrykkelsen af de store og fattige landbefolkninger. Men det helt centrale er, at disse undertrykte befolkninger nu rejser sig i et oprør. Det er befolkninger, der såmænd kun ønsker politiske og sociale forhold, hvis virkeliggørelse hos os ligger langt tilbage i historiens tåge.

Undertrykte befolkninger kan komme så langt ud i desperation, at de må gribe til de samte midler, som undertrykkerne anvender, nemlig våben. I sin omtale af situationen i El Salvador kommer ministeren ind på de højreekstremistiske dødspatroljer. Samtidig hedder det i redegørelsen:

»USA har i de senere år ydet El Salvador en meget betydelig økonomisk og militær bistand.«

Hvad er det for en militær bistand? Er det til hjælp for de grupper, der skal beskytte sig mod dødspatroljerne? Og hvem kommer den økonomiske hjælp til gavn?

Nej, ministeren lister på diplomatiske kattepoter uden om det, der er det egentlige problem, nemlig USAs rolle i dette uhyggelige drama i Centralamerika og Carai-bien.

Hvorfor modtager Cuba massiv økonomisk støtte fra Sovjetunionen? Det er jo det, udenrigsministeren nævner i sin redegørelse. Fordi USA fra starten indledte og fortsætter en økonomisk boykot, der tvinger landet i armene på Sovjetunionen, på samme måde som vestlige lande under koloniernes frigørelseskamp var passive og gav Østblokken en helt ufortjent politisk fordel. Man må lade, at der bl.a. på grund af en fri amerikansk presse er tilstrækkelig mange vidnesbyrd om CIAs og dermed den amerikanske regerings aktive medvirken til at fastholde de reaktio-

nære regimers positioner. Der, hvor de er blevet fordrevet, f.eks. i Nicaragua, bruges millioner af dollars til at underminere sandnyststyret.

Hr. minister, hvorfor ikke tale ligeud om tingene? Sandheden er jo, at USA betragter Centralamerika og Carai-bien som en væsentlig del af sin interessesfære. Tidligere invasioner i Guatemala og Den dominikanske Republik er vidnesbyrd om, at man til enhver tid er parat til at bruge magt, hvis man finder det nødvendigt.

Det seneste mere direkte eksempel var invasionen på Grenada, hvor den danske regering kom med nogle principielle betragtninger, og det glæder mig, at ministeren i sin redegørelse siger:

»Vi må tage afstand fra ethvert brud på princippet om ikke-indblanding i andre landes indre anliggender. Det fulgte af denne holdning, at regeringen måtte opfatte interventionen på Grenada som et brud på det fundamentale folkeretlige princip om ikke-indblanding.«

Men tilbage til USAs rolle. De sidste informationer går ud på, at der forestår en storstilet aktion mod Nicaragua. I længere tid er der med amerikansk bistand foretaget minering ud for havnene i Nicaragua. Igen et citat fra ministerens redegørelse: havde Danmark været medlem af FN's sikkerhedsråd, ville vi »have kunnet støtte de resolutionsudkast, der blev søgt vedtaget den 4. april 1984, og som bl.a. fordømte de foretagne mineringer af Nicaraguas havne og opfordrede til omgående ophør dermed«.

Disse bemærkninger skal udenrigsministeren have tak for. USA opfatter det altså som en legitim ret at blande sig direkte i andre landes forhold, lande, der ikke engang er naboer, men som geografisk er placeret tæt ved den amerikanske grænse.

Det bringer mig frem til et ejendommeligt paradoks. I den svenske skærgård har man i hvert fald ét sikkert bevis for, at en sovjetisk u-båd har krænket svensk territorium, endda nær ved en vigtig flådebase. Der er andre indikationer, der viser, at aktiviteten fortsætter. Når man betænker, at USA har været en af de hårdeste kritikere af den sovjetiske adfærd, med hvilken ret kan USA så via CIA udøve sin aggressive virksomhed over for et land som Nicaragua?